

บทเรียนซูเม่ ชุดที่ 6

ความสัตย์ซื่อ

ในบทเรียนนี้ เราจะมาเรียนรู้ว่าความสัตย์ซื่อคือตัวชี้วัดความเป็นผู้ใหญ่มากกว่าความรู้และการเรียนหรือฝึกฝน ในทุกวันนี้ มีความคิดสองอย่างที่สร้างปัญหามากมายในคริสตจักร

ความคิดแรกคือ ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายจิตวิญญาณขึ้นอยู่กับความรู้ในพระวจนะของพระเจ้า พวกเขาทำราวกับว่าความเชื่อที่ถูกต้อง หรือหลักข้อเชื่อ เป็นตัววัดความเชื่อที่ดี

ความคิดที่สองคือ ความสามารถในการเป็นผู้นำเกิดจากการได้ “เรียนและฝึกอย่างเต็มที่” ก่อนจะเริ่มทำพันธกิจได้ พวกเขาทำราวกับว่า ความรู้ที่ครบถ้วน เป็นตัววัดความสามารถในการรับใช้ที่ดี

ปัญหาของความคิดแรกที่เชื่อถือในหลักข้อเชื่อ หรือ “ความเชื่อที่ถูกต้อง” คือ ตัวชาตานเองรู้จักพระวจนะมากกว่ามนุษย์ทุกคน พระวจนะบอกว่า “ท่านเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นหนึ่ง นั่นก็ดียอยู่แล้ว แม้พวกปีศาจก็เชื่อ และกลัวจนตัวสั่น”

ตัวชี้วัดที่ดีกว่าที่จะบอกว่าใครเป็นผู้ใหญ่มากกว่า คือ การปฏิบัติที่ถูกต้อง

เราควรให้ความสำคัญเรื่องความสัตย์ซื่อในการเชื่อฟังและการประกาศมากกว่าจะวัดความเป็นผู้ใหญ่จากรู้เท่านั้น

ส่วนความคิดที่สองที่บอกว่า คนจะเป็นผู้นำได้ก็ต่อเมื่อได้เรียนและฝึกอย่างเต็มที่เสียก่อนเท่านั้น ปัญหาคือ ไม่มีใครที่จะเรียนรู้และฝึกฝนได้มากพอ

พระเยซูทรงทำให้เราเห็นเป็นตัวอย่าง โดยการส่งผู้นำหนุ่มที่ยังต้องเรียนรู้อีกมากให้ออกไปทำงานที่สำคัญที่สุด

พระวณะกล่าววว่า “พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนมาพร้อมกัน แล้วก็ประทานให้เขามีอำนาจเหนือผีทั้งปวง และรักษาโรคต่างๆ ใหหาย แล้วพระองค์ทรงใช้เขาไปประกาศแผ่นดินของพระเจ้า และรักษาคนเจ็บป่วยใหหาย”

คนหนุ่มเหล่านี้ถูกส่งออกไปก่อนที่เปโตรจะสำแดงความเชื่อว่าพระเยซูคือพระผู้ช่วยให้รอดเสียอีก ในขณะที่เรามักคิดว่า นี่ควรเป็นก้าวแรกของความเชื่อด้วยซ้ำไป และแม้หลังจากถูกส่งออกไปแล้ว พระเยซูยังได้ทรงดำเนินเปโตรอีกหลายครั้งเมื่อเขาทำผิด แถมต่อมาเปโตรก็ยังปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระเยซู ส่วนสาวกคนอื่นๆ ก็เถียงกันว่าใครจะเป็นใหญ่ที่สุด และใครจะมีตำแหน่งอะไรในแผ่นดินของพระเจ้า

พวกเขายังต้องเรียนรู้อีกมาก แต่พระเยซูก็ทรงให้พวกเขาออกไปเล่าและประกาศในสิ่งที่พวกเขารู้แล้ว เมื่อมีคนเริ่มติดตามพระเยซู สิ่งที่พวกเขาได้ค้นที่ก่อนมีความรู้ คือ ความสัตย์ซื่อ

การตอบสนองต่อสิ่งที่เราได้รับรู้เป็นการแสดงถึงความสัตย์ซื่อ มากกว่าแสดงว่าเราได้รับการเรียนหรือฝึกฝนมาเป็นอย่างดี

หากเราเชื่อฟังและแบ่งปัน ประกาศสิ่งที่เราได้ยินแก่ผู้อื่น เราก็เป็นคนสัตย์ซื่อ

หากเราได้ยิน แต่ปฏิเสธที่จะเชื่อฟังและแบ่งปันต่อ เราก็เป็นคนไม่สัตย์ซื่อ

ขณะที่เราเพิ่มจำนวนสาวกเป็นเท่าทวีคูณ ให้เราแน่ใจว่าเรากำลังวัดผลในสิ่งที่ถูกต้อง